Esztergom, 1908. XVII. évfolyam, 59. szám. Csütörtök, julius 23.

Esztergomi Lapok.

SZERKESZTŐSÉG:
SZÉCHENYI-TÉR (SZERENCSÉS-féle HAZ,)
HOVA A LAP SZELLEMI ÉS ANYAGI RÉSZÉT ILLETŐ KÖZLEMÉNYEK KÜLDENDŐK.
KEZIRATOK NEM ADATNAK VISSZA.

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.
ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre — — — — 12 K. Fél évre — — — — 6 K.
Negyed évre — — — — 3 K. » EGYES SZÁM ÁRA 12 FILLÉR.

KIADÓHIVATAL:
(SZÉCHENYI-TÉR SZERENCSÉS-féle HÁZ)
HOVA AZ ELŐFIZETÉSI PÉNZEK KÜLDENDŐK.
HIRDETÉSEK
ÉS NYILTTÉRI KÖZLEMÉNYEK A KIADÓHIVATALBAN VETETNEK FEL.

Megtévesztési kisérletek.

Mint a vésztsejtő holló károgás, ugy hallatszik a szó innen-onnan a vármegye- és a város között fenálló jó viszony megbomlását hirdetve.

Csodálatos! Hát még mindig akad naiv lélek, aki azt hiszi, hogy a vármegye a város nélkül el lehet? Vagy a hirlelés csak tendenciózus?

Bármint legyen is, ne üljünk fel a szószátyárkodásnak s ne különösen az olyan pletykának, mely a főispán uri egyéniségét állitja szembe az alispánnal, amiből állitólag az folyik, hogy az alispán erélyes mivoltát a városon akarja megmutatni.

Ugy tudjuk — és igy is szeretjük tudni — hogy a főispán az a férfiu, aki egyenesen megmondja a maga véleményét és nyiltan lép fel jó barátjával — ellenségével szemben egyaránt.

Azt tudjuk, hogy az alispán szintén barátja az egyenességnek és ellensége minden oly törekvésnek, mely a hivatalos egyetértést bomlasztja, vagy az egyének érintkezését lehetetlenné teszi.

De vajjon a fő- és az alispán tehetnek-e másként?

A mai élet nem tür már olyan dolgokat amelyek a multban egyént egyén ellen hajtottak és a köz kárára irányitottak, igy tehát nyilvánvaló, hogy a fő- és alispán között hirlelt feszült viszony nem igaz.

Más rugókat ismerünk mi. Olyanokat, amelyek harmadik személyek által tisztán egyéni önzésből, hatalomra jutás iránti törekvésből feszittetnek.

Hát helyes, törekedjék valaki bizonyos poziczió felé, vegye fel a férfias versenyt, fel a sisakkal, ki a porondra, de soha se cselekedjék ugy, hogy törekvésének erőszakos jellege legyen, ne leeresztett rostély mögül pislogjon kiszemelt áldozatára, ne harmad- és tizedrangu kicsinyes eszközökkel igyekezzék ellenfelét támadni, hanem férfiasan, nyiltan.

Aki másnak becsületét, egyéni tisztességét és jó hirnevét tapossa sárba, lehetetlen, hogy maga is be ne sározódjék: aki pedig ilyen eszközökkel akar valamire menni, az ha elnyeri is azt, amire törekszik, nem lesz benne öröme!

Másnak holttestén át ilyen módon győzelemre jutni annyi, mint nem becsült győzelmet aratni . . .

Előttünk számos példa áll. Az igy kivivott győzelmen nincsen istenáldás, hanem teljesedő átok.

Milyen furcsa lény is az ember! Minél több függetlenséggel bir, annál többre törekszik, azonban ezzel ugy jár, mint a lepke a láng körül: belevész.

Érdekes, hogy az emberek soha sem tudnak megelégedni azzal, amivel birnak. A vagyont gyarapitani kell sokszor minden módon: a tekintély sem tökéletes, tehát többet kell szerezni hozzá, a hatalom sem véglet, el kell tehát menni odáig, ahol a végletekig megy. Hogy eközben más embertársunkat koldusbotra juttatjuk, tekintélyében lejáratjuk, családokat döntünk a boldogtalánság karjai közé, egyéneket a kétségbeesés örvényébe hekuba, de az is bizonyos, hogy az igy szépen (!) megalapozott jövő fellegvárain juttatja eszünkbe a sors azt, hogy amit elértünk, nem boldogit bennünket soha!

Milyen más dolog az, amikor az emberek megférnek egymás mellett és elismervén egymás erényeit, viszont belátják, hogy gyarlóságaikat is kölcsönösen türniük kell!

Az eddigi vaklárma és gonosz indulatu hirlelés ne tévessze meg tehát sem a megye, sem a város közönségét, mert ha bárhol baj lesz, mi leszünk a legelsők, akik teljes nyiltsággal constatáljuk azt és annak orvoslása végett operálni és készek vagyunk.

Addig azonban ne tévesztesse meg magát a közönség, mert ő az őre a nyilvános életnek, tőle függ csirájában elfojtani a bajt mindenkor.

Ez annyival is inkább könnyü feladat, mert nincs hatalom, amelynél hatalmasabb ne volna, nincs tekintély, melynél nagyobbat ne találnánk és a közönség józan önmérséklése olyan kincs, amelynek segélyével lehet csak igazságosan belátni minden olyan jelenséget, mely a bomlás erjesztő gombáit hordja magában!

Spectator.

Kisérlet a postán.

A miniszter elrendelte.
A közönséget nem értesitették róla.

Az esztergomi kereskedelmi társulat ez évi közgyűléséből feliratot intézett a kereskedelemügyi ministerhez az iránt, hogy az esztergomi posta- és távirda hivatalban a délutáni hivatalos órákat ajánlott küldemények feladhatása céljából terjessze ki.

A kereskedelmi társulat azon régi tapasztalásból indult ki, hogy a helybeli kereskedők és iparosok a délután érkező postát esti 6 óra tájban kapják, ezt követőleg pedig a postát becsukják, sürgős válaszaikat tehát aznap már nem küldhetik el, ami miatt folyton károsodást szenvednek.

Lapunknak egy barátja, aki egyuttal jelentékeny forgalmu postát szokott kapni, alkalomadtán utána járt a kereskedelemügyi miniszteriumban az esztergomiak kérelme elintézésének s tőle vesszük a következő — alábbi kommentárral kisért — panaszos levelet:

Tekintetes Szerkesztőség!

Tisztelettel alulirott, kérem, méltóztassék ezen közérdekü levelet becses lapjában közzé tétetni, hadd tudja meg az esztergomi kereskedő érdekeltség, hogy az esztergomi postán milyen könnyen veszik az ő baját.

A helybeli kereskedelmi társulat — melynek magam is egyik szerény tagja vagyok — a tavaszi gyűlésén elhatározta, hogy feliratot intéz a miniszterhez azon célból, hogy az esztergomi postai hivatalban a levelek és sürgős küldemények feladását délutáni 6 órától is tegye lehetővé. Régi sérelmünk ugyanis nekünk, hogy a késő délután kiadott postát már nem válaszolhatjuk aznap, mert a hivatalos óra 6-ig tart.

A kérvényre csak nem jött válasz. F. hó 21-én Budapesten jártam és egy ottani befolyásos ismerősömmel elmentünk a minisztériumba, hogy hátha elintézték kérelmünket. Ott azt mondták, hogy a posta igazgatóságot már utasitották. Elmentünk tehát ide és itt azt a felvilágositást kaptuk, hogy az esztergomi postát már utasitották, hogy tegyen kisérletet a dologgal julius 15-től 20-áig.

És amint haza érkeztem, rögtön kérdeztem kereskedő társaimat, hogy tudják-e az elintezést, de mindenütt tagadó választ kaptam, azonban később megtudtam azt is, hogy a kisérletről a helybeli postahivatal egyáltalán nem is tájékoztatta a közönséget! Valószinű tehát, hogy kisérlet sem tétetett, vagy csak a hivatal tudott róla és a közönség nem és ez esetben megtörténhetett, hogy bejelentették, hogy a kisérlet nem sikerült. Ennek is majd utána járok.

Tekintetes Szerkesztőség! Igaz, hogy a kereskedelmi társulat szóvá fogja tenni a dolgot, de én jónak láttam ezt ugy meg-

irni, amint van, mert az mégse járja, hogy a kereskedőkkel, akik az állam jövedékét szépen gyarapitják, ilyen könnyen bánjanak el. Tisztelettel

egy kereskedő.

Minthogy a levélben foglalt állitások szóról-szóra igazak és megállapithatjuk mi is, hogy a helyi sajtó sem kapott értesitést a kisérletről, közreadtuk a levelet, az esztergomi posta és táviró hivataltól várva a cáfolatot.

Különben igen sajnálatos dolog, hogy ez megtörtént s ha a posta válasza nem lesz kielégitő, meg fogjuk találni a módját, hogy a kereskedőinken esett sérelem orvosoltassék!

TÁRCA.

A két öreg.

Öreg volt már mind a kettő, galamb fehér mindkettőnek a haja, lágy, jóságos mindkettőnek a tekintete. Hatvanon jóval felül mult már a férfi s az asszony sem sokkal fiatalabb. Ajkukon örökös volt a mosoly, örökös a vidámság, a gyermeki jókedv.

A két öreg az ablaknál ült, kéz a kézben, szorosan, egymás mellett, mintha a hosszas távollét után mosolygó, öregségükben akarnák pótolni azt, amit ifju korukban elmulasztottak: egymásé lenni egymásé örökre, elválaszthatatlanul. Künn tavasz volt, napsugaras virágos tavasz. Már nyiltak az akácok, fürtös virágaikat millió döngicsélő méhecske röpködte körül. Örömmámorban uszott az egész nagy természet. A lágy tavaszi szellő megrabolta a rózsát, a játszintot s illatukat szétszórta a levegőben, mintha csak szeszélyes, jókedvű tündérek illatos parfümökkel hintették volna be az egész nagy világot.

— Mikor még mi is fiatalok voltunk . . . szólt az öreg asszony.

— Igen, — szólt a férfi, — mikor még mi is dalt zengtünk a szerelemről, mikor még mi is epedtünk a szerelem édes csókja után, mikor még mi is fiatalok voltunk, vidámak és bohók.

— Arany idők, — drága fiatalság, mi nem élveztük örömeit. Nekünk csak bánatot hozott a tavasz, szomoruságot a nyár, bút a lombpergetö ősz és lemondást a tél.

— Megöregedtünk, régen elmult a mi ifjuságunk. Szép emlékek, kora lemondásról, — hogyan is volt? Régen volt, — de igaz volt.

*

Tizenhétéves volt a leány, huszonkettő a fiu. Mindkettő szininövendék volt. Szininövendék. Mind kettő előtt szép jövő ábrándos képe lebegett. Ofelia akart lenni a lány, Othelló a fiu. Együtt szerepeltek az életet jelentő szinpad deszkáin, együtt játszották, vagy — csak akarták játszani az élet drámájának nehéz szerepeit is. Hányszor megdobbant mindkettőjük szive, mikor csak játékból suttogtak egymásnak szerelmes, édes szavakat, hányszor szökött arcukba az ártatlan szerelem hatása alatt a vér, mikor csak játékból csókolták meg egymás igazi csókra vágyó ajakát, oh hányszor, hányszor szerették volna egymásnak elmondani, hogy szeretlek, szeress te is, — de az élet igazi szinpadán gyáva volt mindegyikük, csendes, szótalan a fiu is, a leány is. Pedig szerették egymást nagyon, csak nem merték egymásnak bevallani.

Iluska igy hivták a leányt, valahol a külvárosban a negyedik emelet egy udvari szobájában lakott. Nagyon pici volt a szoba, négy lépés a szélessége alig öt a hossza. Egyetlen ablaka a háztetőkre nézett; minden felöl csak poros, meg fekete háztető, meg kémény, melynek fojtó füstje mind az ő szobájába verődött.

Elemér, az volt a fiunak a neve, mindig hazakisérte az iskolából Iluskát. Szótlanul haladtak egymás mellett a köruton, messze, messze egész Iluska házáig. A szivük tele volt reménynyel, szerelmes édes gondolatokkal, a jövő büvös terveivel, de az ajkukra nem jött hang, egy megváltó, boldogitó szó. És ez igy tartott hosszu ideig.

Mikor Iluska fölért szobájába, leült ablaka elé, tekintette messze szállt a háztetők fölött, valahol máshol, más világban, a hol szeretik egymást az emberek, a hol nem gyávák egymásnak megvallani szerelmüket.

Elemér ezalatt fel és alá sétált a ház kapuja előtt. Agyában száz gondolat járt őrületes táncot száz gondolat száz ujabb gondolatot szült, melynek mégegyszer és mégegyszer és százszor inkább felkeltették égö szerelmét.

Oh hányszor akarta neki mondani:

Iluska kisasszony! — Vagy nem ez nagyon hideg — hisz kollégák voltak talán igy: Édes Iluskám!

— Nem lehet, igy meg nagyon is bizalmas; ennyire még nincsenek. Végre megállapodott a megszóllitásban. Igy fog neki szólni.

— Iluska! Hallgasson meg, nagyon fontos mondani valóm van önnek.

Iluska tán igy felelt volna.

— Beszéljen. Elemér, hallgatom.

— Nem tudom, észrevette e már rajtam, én, bizonyára észrevette, hogy-hogy én önt végtelenül, nagyon nagyon szerettem.

Iluska erre lesütötte volna a két szép szemét, elpirult és — mélyen hallgatott volna. Elemér pedig igy folytatta gondolatait.

— Nem vagyok már gyermek, pár hónap mulva kilépek a világot jelentő deszkákra, — ez az általános frázis nagyon tetszett neki, — s önálló ember leszek. Oh Iluska, játszuk végig együtt az élet nehéz szerepét, fejezzük be mi Romeo és Julia félbenhagyott szerepét e legyünk boldogok együtt, örökre. Vagy, — gondolta tovább csüggedten, — ha nem szeret, mondja meg azt is, hogy ne kelljen szegény szivemnek sokáig kétségek közt vergődnie.

Iluska erre már bizonyára nekibátorodott volna, ráemelte volna ábrándos tekintetét s ezt mondta volna.

— Elémér Régen vártam már magától ezeket a szavakat. Régen vártam, mert, — én is szeretem magát, szeretem titkon, már első találkozásunk óta, s oly boldog volnék, ha — — —

Elemér mint az őrült rohant végig az utcán szemei csillogtak, a kezeivel össze-vissza hadonászott, ugy hogy az emberek megfordultak utána s vagy kacagtak, vagy a kiket oldalba taszitott, dühösen morogtak rája.

Másnap, harmadnap ugyanez történt; a napok, a hónapok multak, eljött a nyár is, az iskolát bezárták, válniok kellett. Iluska odahaza vánkosaiba temette az arcát, sirt, könnyezett keservesen, mert az gondolta, hogy nem szereti az, a kiért szivesen feláldozná életét, egész jövőjét. Elemér meg százszor is megkisérelte, hogy bevalja neki szerelmét, de gyáva volt, gyáva, s szerelmes ifju szive nem tudta volna elviselni a visszautasitást. A lány ment jobbra, a fiu ment balra, a szivük tele szerelemmel, tele csalódással, lemondással.

Multak az évek. Mikor ismét összekerültek, bizony már mindkettőnek hajában ezüst szálak csillogtak. Mindkettőnek szive nagyot dobbant, mikor viszontlátták egymást, kaczgtak, talán titkon még egy eltévedt könycsepp is csillogot szemeikben.

— Vacsorázzunk együtt, — szólt Elemér, hisz annyi mondani valónk van egymással.

A pezsgőnél azután Elemér, az agglegény ki már jóval felül volt az ötvenen, igy szólt Iluskához, a vénleányhoz.

— Emlékszik még rá Iluska. Mikor még gyermekek voltunk, hogy szerettem én akkor magát.

— Igen, — mikor még gyermekek voltunk, — szólt elmélázva a vénleány, — én is szerettem magát, nagyon szerettem.

— De én gyáva voltam bevallani. Óh menynyit szenvedtem. Hány keserves éjszakát töltöttem álmatlanul. Hányszor megbántam gyávaságomat. De pótoljuk ki most azt, amit akkor elmulasztottunk. Iluska legyen a feleségem.

A vénleány rávetette tekintetét az agglegényre.

— Már késő kedves barátom. Miért nem szólt akkor, vártam, epedve vártam; lássa, előtte volt a pezsgő s maga nem üritette ki. Rózsa voltam, s maga nem tüzött keblére. Most már késő. Megöregedtünk.

— De tán nem késő még. Ha nem szakitottuk le a tavasz rózsáját, ápoljuk az ősz virágát, talán lesz még számunkra is illata.

*

A domonkosok templomában egy öreg pár esküdött egymásnak örök hüséget.

Somogyi Gyula.

Mi ujság?

Vádgyártás.

A felfüggesztett rendőrtisztek ellen ugy látszik tervszerűen gyártják a vádakat!

Alig, hogy bef jezi az eljáró hatóság a vizsgálatot valamelyik ügyben és az iratokat már-már itélet alá lehetne terjeszteni, azonnal bead valaki egy ujabb vádat, amelyre ujabb vizsgálatot kell inditani és igy a hirhedt fegyelmi ügy sohasem kerülhet odáig, hogy itéletet lehetne benne mondani.

Ez a furcsa helyzet már vagy négyizben beállott, mert ugyanannyiszor akadályozta meg egy-egy ujabb vád az ügy rendes menetét.

Ezen szinte tervszerüen, mindenkor a legutolsó pillanatban beadott feljelentések egytőlegyig alaptalanoknak bizonyultak, de azon célt mindig elérték, hogy a fegyelmi ügyet befejezni nem lehetett és ujabb vizsgálatot kellett elrendelni.

Most is mi történt?

A vizsgálat immár negyedizben ama ponton állott, hogy az ügyiratokat ügyészi véleményezés végett már ki lehetett volna adni a vármegye t. főügyészének és ime a legeslegutolsó pillanatban előtünt a homályból egy ember, aki a felfüggesztett rendőrfogalmazó ellen ujabb feljelentést adott be.

Szinte bizonyos, hogy ez a feljelentés is alaptalannak fog bizonyulni, de célját mégis elérte t. i. azt, hogy az ügymenet ismét megakadt és az itélet hozatal ismét eltolódott egy hosszu időre.

Vaknak kell lennie annak, aki ebben a szándékosságot és tervszerűséget nem látja meg!

Valahol a homályban egy jól szervezett vádgyár működik, melynek leleplezése és szétrobbantása egyenesen a fegyelmi hatóságnak a kötelessége, mert azt a fegyelmi hatóság sem nézheti tétlenül, hogy komoly munkájában szándékos félrevezetésekkel állandóan akadályozzák, magyarul: lóvá teszik.

Mi ismerni véljük a vádgyár szervezőit és ha a fegyelmi hatóság nem fogja őket leleplezni, ugy mi fogunk erre a feladatra vállalkozni.

Addig azonban csak hadd működjék a sötétségben ama „félelmetes“ vádgyár — bár ugy hisszük — most már kevesebb nyugodtsággal!

Szent Anna.

Vasárnap, jul. 26-án lesz a helybeli Szent Anna templomban a búcsú. A nyolc napi ájtatosság szombaton este 6 órakor kezdődik; vasárnap reggel 6 órakor körmenet indul a belvárosi plebániatemplomból, melynek odaérkeztével szentbeszéd, utána énekes szentmise tartatik; ezen kivül d. e 11 óráig minden órában hallgathatnak a hivek szentmisét. A litániák nyolc napon át mindig 6 órakor kezdődnek.

—

Adomány a slöjd-nek.

Az esztergomi főkáptalan a városban rendezett slöjdtanfolyam költségeire 250 koronát adományozott.

—

Inspekció a városházán.

A permanens hivatal ügyeletes szolgálat életbeléptetését tette szükségessé a városházán. A halaszthatatlanul sürgős hivatalos teendők végzésére d. u. 3-tól 5-ig az ügyeletes szolgálat időrendi beosztása a következő: jul. 23—31-ig Rothnagel Ferenc gazd. tanácsos; aug. 1—10-ig O'sváth Andor főjegyző; aug. 11—21-ig Sinka Ferenc közgyám; aug. 22—31-ig dr. Brenner Antal tanácsjegyző.

A reáliskolai tanári állások betöltése.

A reáliskolai tanári állások betöltése tárgyában a tanügyi bizottság ma délután tartja kijelölő ülését.

Megerősités.

A szesz és cukortermelés megadóztatására alakitott fogyasztási adó szaktanácsba a győri kereskedelmi és iparkamara ajánlatára a pénzügyminister Brutsy Jánost 1908—1910 évekre póttaggá kinevezte. Ezen kinevezés most legfelsőbb helyen is jóváhagyást nyert.

Tanácsülés.

A város tanácsa tegnapi ülésében tárgyalta az uj ipartörvény tervezetet, minthogy erre nézve véleményadásra hivatott fel. Ugyanekkor került tárgyalásra O'sváth Andor főjegyzőnek idevonatkozó terjedelmes és figyelemreméltó véleménye. A tanács ezenkivül több iparengedélyt is adott ki.

Vidéki Pénzintézetek Országos Kongresszusa.

Városunkból nagy kaliberű mozgalom indult meg. Esztergom és Párkány pénzintézeteinek igazgatói körlevélben hivják fel az ország vidéki pénzintézeteit a fenyegető bankkartel elleni védekezésre. E célra Nagy Béla a „Párkányi Hitelbank r. t." igazgatója aki tulajdonképen az egész mozgalom szervezője egy kongresszus összehivását sürgeti a körlevelekben. A körlevél rámutat különösen arra, hogy az uzsoratörvény, az adótörvény, a végrehajtási novella, a küszübön álló homestead, — hogy csak a főbbeket emlitsük — az álszocializmus termékei s mint ilyenek, kimondott céljaikkal homlokegyenest ellenkező, gyászos „eredmények" teremtőivé válnak s kizárólag arra lesznek kiválóan alkalmasak, hogy alaposan megnyomoritsák az egész magyar kereskedelmet s ennek egyik legfőbb alkotóelemét a pénzintézeteket. Mindezen törvényhozási botlások tetejébe illeszkedik, mint egészen stilszerű korona, a magyar és osztrák nagybankok szégyenletes, kárhozatos szövetkezése: a bankkartell. Ez a bankkartell halálos döfést fog mérni a vidéki pénzintézetekre, az azokban érdekeltekre, iparos, kereskedőre, általában közgazdasági életünk minden rétegére. Ily viszonyok között mozgósitani kell azt a hatalmas, de mindmáig tétlen, lomha erőt, a mely a vidéki pénzintézetek összességének tulajdona. — Félszóllitják tehát a szövetségüket, hogy hivja egybe sürgősen a Vidéki Pénzintézetek Országos Kongresszusát. Ez a kongresszus, — a melynek hivatása lészen egyrészről a sérelmek objektiv felsorolásából, megvitatásából s azok orvoslásának mikéntjéből egységesen leszürődő békes oppositió a hatalmi tényezők ellen, másrészről pedig biztató lépés a középponti intézet: a Magyar Pénzintézetek Központi Hitelbankja Részvénytársaság alkalmas megerősitésére, — nem maradhat hatástalan, nem mulhat el siker nélkül!

Zene és táncestély.

A városunkban tartozkodó honvédhadapródok tiszteletére a helyőrség tiszti kara pénteken este zenecestélyt rendez a „Fürdő" kertjében. Megfelelő látogatottság esetén tánc is lesz.

Négy nyári szó.

Korona jeges gyümölcs pezsgővel. A »Korona« kávéház speciaitása. Legkellemesebb üditő csemege.

A halastó haszna.

A hónapokig tartó óriási szárazságot a legelő érezte meg a legjobban és hogy a marhatartók állatai junius-juliusban nem maradtak takarmány nélkül ez csakis a halastónak köszönhető. A vizzel elárasztott terület ugyanis kedvező befolyással volt az egész legelőterületre, amennyiben azt a szárazság ideje alatt felszivódás utján állandóan nedvesen tartotta s igy mig más vidéken a szik verte ki a legelőt, nálunk dus füvet talált a legelésző marhaállomány.

Az uj megyeháza.

A megyeház épitéséről ismét ujra kell tárgyalni. Az épitő bizottság Pongrácz Kázmér megyei főjegyző elnökletével kedden ülést tartott. Az ülésben Goszleth kir. főmérnök jelentést tett, hogy megbizatásánsk megfelelt, amennyiben a primási főpénztári épületet és környékét felmérte és arra a tapasztalatra jutott, hogy ott tényleg elférne az uj megyeháza. A bizottság azon tervvel is foglalkozott, hogy a Huth-féle telken épitsék a megyeházát, mely esetben megszerzendő volna még a Czernil-féle ház és telek is. A Hutt telken 430000 k.-ba, mig a primási pénztár telkén 340000 k.-ba kerülne az épitkezés. Megbizták tehát az alispánt helyettesitő főjegyzőt, hogy tegye meg a kellő lépéseket aziránt, hogy először is a város hajlandó volna-e megvenni iskolai célokra a mostani megyeházat s ha igen, mennyibe kerülne a Hutt- és Czernil-féle telek a házakkal együtt. Elhatározta továbbá a bizottság, hogy felkéri Gyapay Pál főispánt, járjon közbe a biboros hercegprimásnál, hogy tekintettel a megye szegénységére, hajlandó volna-e ingyenesen vagy olcsó áron átengedni a mostani főpénztári épületet és a tulajdonát képező területet? Az a terv, hogy az uj megyeházát a Diamant- és Zwillinger-féle telkekre épitsék, önként elesik, mert a két telek együttvéve kicsiny, nagyobb kisajátiás pedig óriásilag megdrágitaná az épitést. A bizottság legközelebb ismét ülést tart.

Államsegély a reáliskolának.

A reáliskola eddigi államsegélyét a vallás- és közoktatásügyi minister legutóbb kelt leiratával 7000 k.-val felemelte s igy az államsegély most évi 11000 k.-át tesz ki.

Egy megyei mandátum sorsa.

Mánya Demetert a legutóbbi megyebizottsági tagválasztáson Köbölkuton megválasztották. A választást a kisebbségben maradt párt megtámadta azon az alapon, hogy Mánya egy izben fogságbüntetést szenvedett. Az igazoló választmány meg is semmisitette a mandátumot, ugyanigy járt el a II. foku forum is és most a közigazgatási biróság kimondván az utolsó szót, végleg megfosztotta Mányát mandátumától.

Morék bejövetele.

Már napnk óta sürűn van szerencsénk egész kocsi-tábor cigánykaravánokhoz, amelyek Komárom megyéből szabadultak reánk, miután onnan az ottani főszolgabiró kiutasitatta őket. Tegnap egy gyanus karaván fogtak el rendőreink. A morek névszerint Sárközy József, Sárközy János, Horváth Buer és Oláh Péter váltig tagadták, hogy ők rosszban sántikálnának. Amde a h. rendőrkapitány kikutatta rongyaikat és közöttük mintegy 20 liternyi belendekmagot talált. A belendekmag arra jó, hogy attól a legkehesebb ló is egészséges lesz két-három napra. Igy aztán a cigányok jó áron sózzák a nyakába kehes lovaikat a hiszékeny parasztoknak. A rendőrség elkobozta a beléndeket a cigányoktól, őket pedig kitoloncolták a városból.

Schwarz Adolf tévedett?

A Ganz kontra Schwarz vita befejezéseül közöljük Schwarz Adolfnak hozzánk intézett következő levelét:

„Esztergomi Lapok tekintetes szerkesztőségének Helyben. A Ganz-féle r. t. esztergomi üzemvezetősége az általam közérdekből nyilt közgyűlésben szóvá tett kőszénbeszerzési kérdésből folyólag gúnyos hangon nyilatkozik az én jól értesültségemről s kijelenti, hogy az ügyet a maga részéről befejezte. — Én is kijelentem, hogy az ügyet ezzel befejeztem, hozzátéve azt, hogy felszólalásomban tisztán a város közérdekének védelme vezetett, mert határozottan meg vagyok győződve arról, hogy a Ganzék kőszénbeszerzése az esztergomi üzem részére szokásos módon történt — melynek irataiba „elvből" betekinteni nem enged — és nem igazolja ki tévedt. Ehhez tehát további komentár nem kell. — Ami a személyem ellen irányuló sértéseket illeti, ezekért a sajtóbiróságnál veszek elégtételt magamnak. Maradok kiváló mély tisztelettel Schwarz Adolf."

A túlsó járás összes iskoláinak fertőtlenitése.

A muzslai főszolgabiró elrendelte, hogy a párkányi járásban levő összes iskolák a körorvosok utasitása és közreműködése mellett mielőbb, de mindenesetre az uj tanév megnyitása előtt szakszerüen és alaposan fertőlenitendők. A fertőtlenités mindenütt legkésőbb augusztus hó végéig végrehajtandó. Amennyiben augusztus végén sem történne meg, akkor a fertőtlenitést a mulasztást elkövetett elöljárósági tag költségére hatóságilag fogják végrehajtatni.

Asztalossztrájk a városban?

Tegnap az a hir terjedt el a városban, hogy az összes asztalos és ácsmunkások sztrájkba léptek, a munkát beszüntették és béremelést követeltek a munkaadóktól. A sztrájk hire a fővárosban is eljutott és több budapesti ujságiró kereste fel a rendőrséget, hogy információt szerezzenek a sztrájk ügyéről. A rendőrségen persze senki sem tudott a sztrájkról. Erre mi magunk jártunk utána a dolognak, azonban az egész városban semmiféle sztrájkmozgalomnak sem tudtuk a nyomát felfedezni. Úgy látszik az asztalossztrájk csak amolyan nyári — kacsatojás.

Lezuhant a tetőről.

Geisler Jabab 14 éves bádogos tanonc tegnap délután egy épülőfélben levő ház 4 méter magas tetejéről lezuhant és sulyos sérüléseket szenvedett. A sebesültet bevitték a Kolos kórházba.

Vigyázat mázolva!

A villamos világitás oszlopait több helyen ujra mázolják. A frissen festett oszlopokon azonban semmiféle jel sem figyelmezteti a gyanutlanul sétáló közönséget a veszedelemre s igy sok esetben megtörtént, hogy a járókelők bepiszkitották ruháikat a frissen mázolt oszlopokon. A rendőrség figyelmébe ajánljuk a gondatlan mázolót.

A város tüzifája.

A város erdejéből az I. rendű fa ára 8 kor. 60 fill., a II. rendű 7 kor. 60 fill., a III. rendű 7 kor. és a IV. rendű 5 korona méterenkért. Az uj vágás fáját jó minőségűnek mondják. A faváltás a házipénztárban javában folyik.

Még egy omnibusz.

Thuránszky Lajos muzslai főszolgabiró Krizsán János és társai párkányi lakosoknak Esztergom és Párkány-Nána között közlekedő társaskocsira adott engedélyt. Most már tehát két omnibusz is fog a vasuthoz járni.

A tanitó nem verheti meg a gyermeket.

Egy népiskolai tanitó egyik tanitványát ugy megerte, hogy az néhány napig ágyban fekvő beteg volt. A megvert fiu szülei a járásbiróságnál följelentették a tanitót, a kit a biróság könnyű testi sértés miatt pénzbüntetésre itélt. A felebbviteli biróság fölmentette a tanitót a vád alol, mert ugy találta, hogy a tanitó csak házi fegyelmi jogával élt, midőn a gyermeket megverte s igy legföljebb fegyelmi hatósága által vonható felelősségre. A koronaügyészség a jogerőssé vált itéletet sérelmesnek találta s a jogegység érdekében perorvoslattal élt a Kuriához. A Kuria ez ügyben a következő érdekes határozatot hozta: A népiskolai tanitót a tanitásra és felügyeletére bizott iskola növendékeivel szemben megillető fegyelmi jogkör azok testi megfenyitésére nem terjed ki. A népiskolai tanitó ehhez képest nem jár el a házi fegyelem gyakorlatában akkor, midőn tanitványát testileg bántalmazza, a miből következik, hogy az általa iskolai növendékeiben elkövetett könnyű testi sértés nem részesülhet a Btk. 313 szakaszában biztositott büntetlenség kedvezményében.

—

x **Használt**, de jó karban lévő boroshordók megvételre kerestetnek. Bővebbet a kiadóhivatal.

x **Az uj végrehajtási törvény ismertetője** czimen kis füzetke jelent meg, mely pontosan ismerteti mindazt; ami kereskedőket, iparosokat, köz és magánhivatalnokokat egyaránt érdekel. Az ismertető füzet ára 40 fill. Kapható minden dohánytőzsdében és hirlapárusitó helyen. Megrendelhető 10 fill. beküldése mellett Vadász Henriknél Budapest, VI. Szondy-utca 44|a.

Elveszett napernyő.

Vasárnap délután egy fekete szinű csikos szélű napernyő veszett el a propeller állomáson. A becsületes megtaláló 2 korona jutalomban részesül szerkesztőségünkben.

—

Kabaret a Fürdőben.

A „Budapest“ kedélyes kabaret társaság szombaton és vasárnap este a Fürdő kerthelyiségében előadást tart. Németh József vezetése alatt. Szinre kerülnek a legujabb kuplék, énekek és többek között Molnár Ferenc bohozata: „Disznótor a Lipótvárosban.“

JAPÁN IGÉK.

△ Ha látni akarod a Nirvánt, öld le az ellenségedet.

—

○ Ne akkor öltözz cifrán, mikor adósságot fizetsz hanem mikor adósságot akarsz csinálni.

—

Nálunk minden drága, csak a szerelem olcsó, mert nem kell hozzá tudomány.

—

× A hány nyelvet tudsz anyanyelveden kivül, annyi helyen lész biztositva, hogy nem csaphatnak be.

—

= Óriásnak még nem volt törpe fia, de okos embernek szamár akárhányszor.

Közli: Z. Gy.

—

x **A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller** igazi, népszerű háziszerré lett, mely számos családban már sok év óta mindig készletben van. Hátfájás, csipőfájdalom, fejfájás, köszvény, csúznál stb.-nél a Linimenttel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapitó hatást idéztek elő; sőt járványkórnál, minő: a kolera és hanyóhasfolyás, az altestnek Linimenttel való bedörzsölése mindig igen jónak bizonyult. Ezen kitünő háziszer jó eredménynyel alkalmaztatot bedörzsölésképpen az influenza ellen is és üvegekben: á 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona a légtöbb gyógyszertárban kapható; de bevásárlás alkalmával tessék határozottan: Richter-féle Horgony-Linimentet (Horgony-Pain-Expellert) kérni, valamint a „Horgony“ védjegyre és a Richter cégjegyzésre figyelni és csak eredeti üveget elfogadni.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
GERENDAY JÓZSEF.

* * *

HIRDETÉSEK

JUTÁNYOS ÁRON

FELVÉTETNEK

AZ

Esztergomi Lapok

KIADÓHIVATALÁBAN.

* * *

Gazdaközönség!

Permetezők, kénegezők, kékkő-, cséplőgépek és szelelőrosták, legolcsóbb beszerzési forrása.

LAHNI MIHÁLY azelőtt Bargel Mihály vaskereskedése

Esztergom.

Valódi „kigyós“ kaszák többszöri jótállással. — Ugyanott egy jó házból való fiú tanulónak felvétetik!

A REKLÁM

Állandó, ésszerű és ügyes reklámozás minden gyári-, és kereskedelmi-, ipari-vállalatnak, üzletnek a lelke, rugója, az éltető eleme.

Hogyan, hol és mikor hirdethető a legsikeresebben, legjobban és legolcsóbban, megtudható az

Általános Tudósító

hirdetési osztályánál

tulajdonos **LEOPOLD GYULA** szerkesztő

BUDAPEST, VII., Erzsébet körut 41.

ahol kiváló szakértelemmel, odaadó lelkiismeretességgel, páratlan pontossággal és olcsón eszközölnek hirdetéseket és reklámokat az összes budapesti, vidéki és külföldi lapokban és naptárakban.

Költségvetések és tervezetek ingyen!

A legrégibb és a legjobban értesült ujság az 000000

EGYETÉRTÉS.

A társadalom minden körében egyformán kedvelik. A magyar családok hirlapja. []

Előfizetési ára egy hóra 2·40 Korona.

Főszerkesztő:
Dr. PAP ZOLTÁN.

Szépirodalmi főmunkatárs:
EÖTVÖS KÁROLY.

KÉRJEN MUTATVÁNYSZÁMOT.

Nagy elterjedettsége folytán hirdetéseivel minden iparos és kereskedő az Egyetértésben biztos eredményt ér el. Minden cikk hirdetésére alkalmas, mert olvasóközönsége vegyes.

Kérjen hirdetési prospektust.

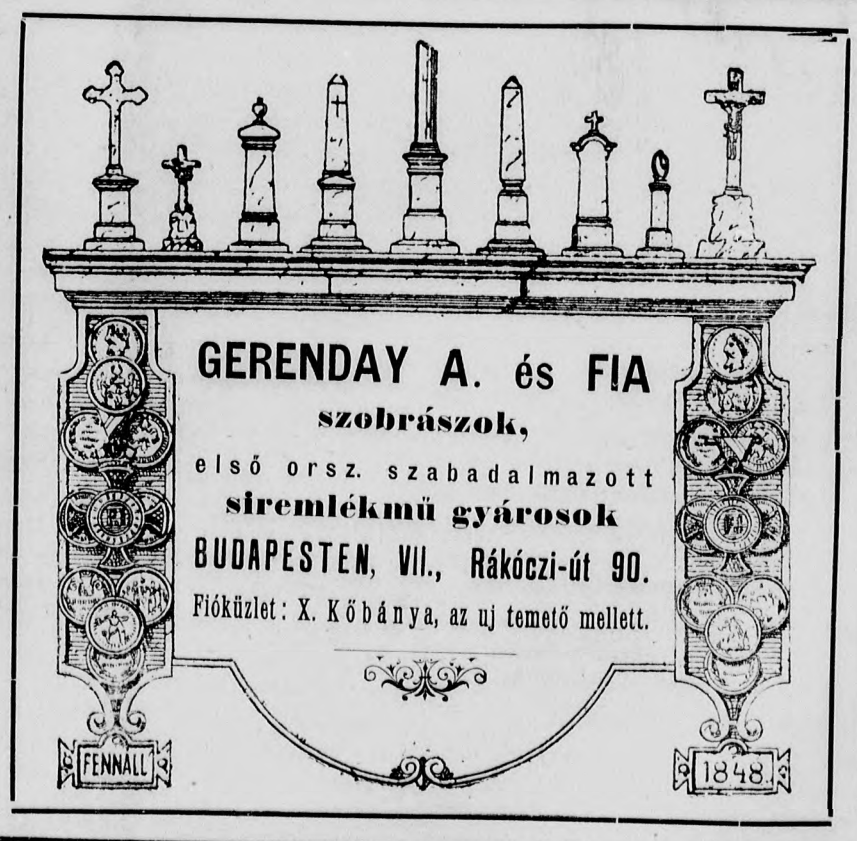

Lapunk mai száma 6 odalra terjed.